

løbende at undersøge muligheden for tiltag på EU-niveau. Det er så en anden måde at arbejde på, og jeg har faktisk i denne sammenhæng tillid til regeringen, men jeg har jo altså også tillid til, at oppositionen vil fastholde regeringen på det her forslag.

Kl. 11:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 11:33

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg har jo stor forståelse for fru Lone Dybkjærs situation og position, men undrer mig bare over, at hun siger, at hele traktaten skal forhandles om. Altså, man behøver vel for så vidt ikke at åbne alle bestemmelserne i traktaten bare for at blive enige om en protokol, der siger, at Domstolen ikke skal træffe flere afgørelser, der handler om det nordiske aftalesystem. Sådant en protokol kan jo godt vedtages, uden at hele traktaten skal forhandles om. Så kunne man måske ikke i det lys fra radikal side have en lidt mere positiv tilgang til at få en sådan protokol, der præciserer, at det danske arbejdsmarked skal være uanfægteligt?

Kl. 11:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Ordføreren.

Kl. 11:33

Lone Dybkjær (RV):

Jeg har udtrykt mig for firkantet, når hr. Morten Messerschmidt kan misforstå mig på den måde. Jeg er helt med på, at det selvfølgelig ikke behøver at kræve, at hele traktaten åbnes på nuværende tidspunkt. Nu skal vi have Lissabontraktaten vedtaget, og så må man se, hvad man kan gøre.

Hvis det er muligt at lave en juridisk bindende protokol – men det er jo en regeringskonference, der skal til, hvis den skal være juridisk bindende – er det jo ikke os, der vil stille os i vejen for det. Jeg tror bare ikke på realismen i det, og derfor har vi foretrukket den anden dagsorden for simpelt hen løbende at undersøge, hvad der så er af muligheder. For der er jo andre muligheder for at sikre tingene. Man kan jo også kigge lidt mere detaljeret på udstationeringsdirektivet og andre direktiver.

Kl. 11:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 11:34

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Både i Danmark og i andre lande bliver der jævnlige holdt fine festtaler om, hvor godt det er, man er nået så langt i udviklingen, og hvor vigtigt det er med velfærd og sociale rettigheder for borgerne osv., men det virker nogle gange, som om man glemmer, hvordan de rettigheder er opnået. De er jo opnået, fordi fagbevægelsen har kæmpet i mange år for at få de rettigheder og løbende har kæmpet for, at der skulle være gode løn- og arbejdsvilkår. Det har man opnået i mange lande. Det er på forskelligt niveau i de forskellige lande, der er grænser for, hvor meget man har nået i de forskellige lande – nogle er kommet hurtigere frem end andre.

Problemet opstår så, når man går ind og siger, at de, der kommer til et land for at arbejde, ikke behøver at arbejde på de vilkår, der er f.eks. i Danmark eller i Storbritannien, men kan få lov til at arbejde på deres hjemlands vilkår. Så underbyder man jo i den grad løn- og arbejdsvilkårene, og det er det, som man oplever store protester imod mange steder i Europa i dag. Det var i høj grad det, der fik irerne til at stemme nej til Lissabontraktaten, og det er det, der gør, at den tyske fagbevægelse opfordrer til store manifestationer og til, at den tyske regering skal boykotte, skal ignorere, de domme, der er kommet fra EF-Domstolen, og i stedet skal sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår i Tyskland.

Så det er ikke en sag, der kun handler om Danmark, sådan som man nogle gange kan få indtryk af, når man hører debatten her i Folketinget, og heller ikke en debat, der kun handler om Norden. Derfor er det heller ikke et problem, der bare kan løses med en lille dansk undtagelse, det er et grundlæggende problem for faglige og sociale rettigheder i alle EU-landene, og det er afgørende, at vi finder en løsning, som sikrer, at man har ret til at kræve lige vilkår, særlig i denne tid, hvor så mange mennesker bliver fyret på grund af finanskrisen, og hvor vi selvfølgelig ser arbejdsgivere – jeg er uenig i, at de gør det, men det er det, vi ser – der vælger at beholde de udenlandske arbejdere eller at tage udenlandske arbejdere ind på langt ringere løn- og arbejdsvilkår, og så fyre de arbejdere, der er fra deres eget land. Hvis ikke vi går ind og finder en løsning på det her, risikerer vi også et meget udbredt fremmedhad, som vi kan se på nogle af de paroler, der er i England i dag. Derfor er vi nødt til at arbejde for en løsning.